

HELE ITALIA AS
MIRAKELMUNK:

Padre Pio

50 år etter Padre Pios død valfarter tilhengere til krypten for å be om mirakler, og statsminister Giuseppe Conte har et bilde av ham på innerlomma. Men hvem var mirakelmunken Padre Pio?

 CHARLOTTE NAGELL

«Da jeg møtte Padre Pio for første gang, ga han meg en ørefik»

PADRE GUGLIELMO ALIMONTI (89)

Padre Guglielmo Alimonti er en av få gjenlevende kapusinermunke som kjente Padre Pio.

Døra til klosterkapellet i Pescara går langt opp, og Padre Guglielmo Alimonti (89) trer inn i brun kjortel. Han korsor seg over brystet før han hilser med forsiktig håndtrykk og folder hendene andektig over magen.

Alimonti er en av få gjenlevende kapusinermunke som kjente Padre Pio, også kalt pater Pius på norsk.

Den siste uka har Alimonti for første gang uteblitt fra messen, og ryktene omkring prestens helse-tilstand har svirret i menigheten ved Adriaterhavs-kysten, men det er ingen grunn til bekymring: Den betente blindtarmen er fjernet.

- På sykehuset så de nesten ikke på meg de første dagene, sier Alimonti matt.

- De tenkte nok: Han er bare en gammel munk, en gærning. Så delte jeg ut selvbiografien «Mine dager med Padre Pio», som er trykt i 100.000 eksemplarer. Plutselig hadde jeg både leger og medpasienter rundt senga.

Helgener og stigmata

- Padre Pio hadde stigmata. Stigmata er flertall av det greske substantivet stigma, som betyr merke. Ordet brukes for å betegne sår som kan vise seg hos enkelte mennesker som er kjent for å leve et hellig liv.
- Sårene svarer til de sårene Kristus ble påført under sin lidelse og korsfestelse. De fleste stigmatikere opplever dette som svært smertefullt.
- Sårene er stort sett klart synlige. Stigmata består oftest av sår på pannen, hendene og føttene, og de følges av kraftige blødninger.
- Kirken har registrert omtrent tre hundre tilfeller av stigmata, og regner dem som spesielle tegn på Guds velvilje, ettersom stigmatikeren får oppleve fysisk å ta del i Herrens lidelse. Sannsynligvis er Frans av Assisi den mest kjente stigmatiker gjennom tidene.

KILDE: DEN KATOLSKE KIRKEN

98-åringen Cosimo Cavaluzzo viser fram hånda som han forteller er berørt av Padre Pio.

Sju av ti italienerer mener Padre Pio er landets mest populære helgen. 300.000 personer var til stede på Petersplassen da han ble helligkåret av pave Johannes Paul II i 2002. Ingen annen italiener er modell for flere statuer eller avbildet mer enn ham.

- Da jeg møtte Padre Pio for første gang, ga han meg en ørefik. Det var som forventet. Jeg hadde vært slem og tolket lusingen som et tegn ovenfra, men den gikk raskt over til et kjærlig klapp på kinnet. Deretter tok han meg under armen. Siden har han aldri forlatt meg. Jeg var aldri nysgjerrig på Padre Pios stigmata, men brødre har fortalt meg at de kunne lese avisa gjennom hullene i hendene hans, sier Alimonti.

«Ser du denne hånda? Den har berørt Padre Pio!»

COSIMO CAVALUZZO (98)

Sanket religiøse stemmer. Padre Pio ble født 25. mai 1887 i Pietrelcina, en liten by med 3.000 innbyggere to timer nordøst for Napoli, og døpt Francesco Forgione. Navnet Pio, som betyr gudfryktig, valgte han da han ble ordinert til munk i 1903. Padre er tittelen på prestevierte ordensmedlemmer i den katolske kirke.

Alimonti mener det er dit, til Betlehems vennskapsby, man må reise for å virkelig bli kjent med helgenen. En gang hadde han med seg 200 busslaster med folk. Kirken ble for liten. Han måtte ta fotballbanen i bruk.

Uten Padre Pio ville Pietrelcina trolig vært preget av fraflytting på grunn av mangel på arbeidsplasser, som mange andre småbyer Sør-Italia. Men de spartanske rommene som utgjorde familiens hjem, er gjort om til museum, og en jevn strøm av turister bidrar til at et tjuetalls spisesteder og suvenirbutikker får det til å gå rundt.

Cosimo Cavaluzzo er 1921-modell og eldst i byen, men fortsatt på pletten når turistbussene

ankommer. Stokken til tross, er han lett på foten når han viser vei rundt i de smale, steinlagte gatene hvor Francesco tok sine første skritt.

- Sporene etter en helgen forsvinner aldri, konstaterer 98-åringen.

Han løfter høyre arm så høyt han kan og fortsetter med blanke øyne:

- Ser du denne hånda? Den har berørt Padre Pio!

Den samme hånda hilste på Matteo Salvini da han besøkte Pietrelcina under EU-valgkampen. Den daværende innenriksministeren uttalte til pressen at han elsker Padre Pio og ber ham om hjelp og råd hver dag.

To uker seinere kysset Salvini en rosenkrans under høyrepopulistenes valgkampmøte i Milano. Det førte til kritikk fra den katolske kirken, men partiet hans, Lega, fikk uansett 34 prosent av stemmene ved valget, en økning på 17 prosent fra det italienske parlamentsvalget i fjor.

Da meningsmålingene nærmet seg 40 prosent i sommer, valgte Salvini å rette mistillitsforslag mot statsminister Giuseppe Conte og regjeringen han selv var en del av, med mål om nyvalg og mulighet til å kvitte seg med koalisjonspartneren, Femstjernerbevegelsen.

Strategien feilet, med eller uten råd fra Padre Pio, og Salvini er tilbake i opposisjon mens Conte og Femstjernerbevegelsen fortsatt sitter med makta.

Så Jesu hjerte. I anledning av Padre Pios 132-årsdag, har relikvien av hjertet hans ankommet Pietrelcina i et sølvetui med bil fra hans hvilested, San Giovanni Rotondo, og blitt mottatt av både geistlige og kommunale overhoder.

Padre Daniele Moffa er en av fem kapusiner-munker som holder til i Pietrelcina. Han skal straks intervjues til en direktesending på klosterets egen Facebook-side. En eldre kvinne kommer bort og forsøker å kysse hånda hans, men Moffa trekker den raskt til seg, akkurat som paven har for vane.

Det er ikke første gang hjertet er ute på tur. Moffa har hatt med seg relikvien i eget sete på fly til både Argentina og Uruguay. Der opplevde han overveldende mottakelser og fikk i etterkant tilbakemeldinger fra sykehus om helbredelser tilskrevet relikvien.

- Padre Pio var fem år da han så hjertet til Jesus på alteret i kirken for første gang. Det spurte:

«Francesco, vil du være min fullt og helt?» Og gutten svarte: «Ja, jeg vil være din». Fra det øyeblikket lot han seg forme av Herren. Det var som om Jesus skulle tatt en selfie av sitt eget hjerte, forklarer Moffa.

Kopierte annen helgen. Da Francesco ønsket å gå i kloster som 15-åring, måtte faren emigrere til USA for å skaffe penger til skolegangen.

Francesco utpekte seg ikke på grunn av intellekt, men oppførsel: Han var ydmyk og lydlig, men også sykkelig. Ofte med tuberkulose-liknende symptomer og feber som sprenget termometeret. En biograf beskriver et tilfelle hvor Padre Pio ikke leet på øyelokka på en halvtime. Behandlende lege diagnostiserte tilstanden som katatoni, mens klosterbrødrene mente det dreide seg om ekstase.

Padre Pio ble gjentatte ganger sendt hjem til Pietrelcina for å puste inn barndomslufta, og det var der, under et almetre, at han som 23-åring hevdet at han for første gang fikk stigmata. «Det skjedde noe som jeg ikke kan forklare», skriver han i et brev til sine overordnede, «midt i håndflatene dukket det opp noe rødt på størrelse med en mynt sammen med en akutt smerte».

Historikere har seinere påpekt at Padre Pio i sine brev kopierte tekst fra selvbiografien til mystikeren og stigmatikeren Gemma Galgani, som døde av tuberkulose i 1903, bare 25 år gammel. Akkurat som Galgani startet Padre Pio å bruke fingervanter for å skjule sårene, men tok dem av når han holdt messe.

Gjenskapt i silikon. I 1916 flyttet Padre Pio til klosteret i San Giovanni Rotondo, som ligger på sporen av støvlandet, 12 mil nordøst for Pietrelcina. Der ble han til han døde i 1968, men tilhengere har hevdet at han hadde evnen til å være to steder samtidig, såkalt bilokasjon, og det er bare ett av flere overnaturlige fenomener knyttet til munken.

Hans tilstedeværelse, reell eller spirituell, har av troende ofte blitt forbundet med blomsterduft, som også hyppig er forsøkt gjenskapt på suvenirer.

Kroppen til Padre Pio ligger nå i en glassmonter i krypten til kapusiner-munkenes nye kirke som er tegnet av Renzo Piano, arkitekten bak Astrup Fearnley-museet i Oslo. Kirken sto ferdig i 2004 med en prislapp på 800 millioner kroner.

Den har sitteplasser til 7.000 innendørs, ståplasser for 30.000 utendørs og er verdens nest største etter Peterskirken. 23. september i fjor,

Statsminister Giuseppe Conte er en trofast tilhenger av Padre Pio og bærer med seg et bilde av mirakelmunken på innerlomma av dressjakka. En praksis som antagelig er ganske langt unna norsk politikervirkelighet.

Levningene etter Padre Pio i krypten til pilegrimskirken i San Giovanni Rotondo.

50 år etter Padre Pios død, var kirken fylt til randen, men på vanlige dager er oppmøtet glissent.

Statsminister Giuseppe Conte var til stede som æresgjest. Som mange andre flyttet foreldrene hans til San Giovanni Rotondo for å leve tett på Padre Pio, og Conte var bare fire år, men husker fortsatt øyeblikket da faren fortalte at Padre Pio var død.

Statsministeren er en trofast tilhenger og fortalte at han først og fremst har lært ydmykhet og bønn av Padre Pio. I et TV-intervju viste han fram bildet av mirakelmunken, som han alltid har på innerlomma av dressjakka.

Restene av legemet til Padre Pio er dekket av en brun kjortel, kun fingrene er synlige og preget av tidens tann. Ansiktet er derimot erstattet av en naturtro silikonprotese fra Gems Studio, firmaet som lager dukkene til Madame Tussaud i London.

Han ligger aldri ensom i åpningstiden. Det er alltid noen som stopper opp foran glasset, berører flaten, tørker av den med en papirserviett eller slipper en euroseddel eller et brev ned i rommet foran montereren.

Men tilstrømmingen av religiøse turister har avtatt kraftig siden rekordåret 2002 med 700.000 hotellovernattinger.

Et irsk reisefølge har nettopp besøkt krypten, og presten James er rød i kinna. Han har selv opplevd det han kaller et av Padre Pios mirakler: Bestefaren fikk magekreft i 1980 og beskjed om at han kun hadde måneder igjen å leve. Dagen før operasjonen fikk han en stoffbit fra en vante som hadde tilhørt Padre Pio. På operasjonsbordet dagen etter fant ikke kirurgene svulsten som røntgenbildene hadde avslørt.

- Vi begravde ham for tre uker siden, forteller James.

- *Det var trist.*

- Nei da, det var en glede. Han ble 92 år og hadde levd et langt og godt liv. Nå har han reist hjem til Gud.

Sover med relikvie. Tidligere ordfører i Pietrelcina, Pio Iadanza, skulle gjerne hentet montereren med Padre

Pio hjem til Pietrelcina, men San Giovanni Rotondo vil ikke engang gi fra seg hjertet. Fødebyen må nøye seg med å ha tungebeinet til bysbarnet utstilt i kirken.

Selv har Iadanza en personlig relikvie: Et magebelte som han fikk i gave av Padre Pios niese. Det oppbevarer han pent brettet sammen i en plastikkpose som han har stiftet og teipet sammen i toppen.

Da barna hans var små, sov de med posen i vuggen. Nå har han selv relikvien trygt plassert under hodeputa, men låner den ut til folk som er syke.

Helgen eller bløffmaker? San Giovanni Rotondo ligger i provinsen Foggia, som ifølge avisa Repubblica er tilholdssted for Italias mest nådeløse mafia. I løpet av de siste 30 årene har 360 mennesker blitt drept i provinsen. 80 prosent av drapene er ikke oppklart.

Da Padre Pio kom til San Giovanni Rotondo, lå klosteret avsidesliggende til, to kilometer fra landsbyen med et par tusen innbyggere. I dag fører Kapusinergata tilreisende fra sentrum opp til et religiøst mekka, som består av tre kirker, kloster, et gedigent sykehus, suvenirsjapper, en rekke hoteller og helgenens egen TV-stasjon. Innbyggertallet har steget til 27.000.

- Da moren min var gravid med meg, spurte faren min Padre Pio hva jeg skulle hete. «Kall ham Pio. Enkelt og greit», svarte han. Jeg ble født i 1944, et guttebarn, akkurat som han hadde forutsett.

Da moren ble gravid på ny, sa Padre Pio: «Gjør deg klar for to jentebarn. De skal bli nonner». Også denne profetien gikk i oppfyllelse, selv om den ene av tvillingene lenge sto imot kallet. Padre Pio forutså også at Iadanza skulle bli ordfører for kristendemokratene. Presten var ikke fremmed for å engasjere seg, og pushe på, i politiske spørsmål.

- Mange syntes Padre Pio var brysk, men han ble bare sinna når folk kom for å skrive av nysgjerrighet eller uten anger. Vi gjorde ingenting uten å spørre ham. Faren min hadde alltid med seg en lang liste med spørsmål fra Pietrelcina. Det kunne dreie seg om alt fra ekteskapsinngåelse til salg av kuer, og Padre Pio svarte alltid på dialekt, sier Iadanza.

I 1918 dukket stigmataene til Padre Pio opp på ny, i hender, føtter og over ribbein, mens han ba foran krusifikset i kirken, alene.

Direktør Stefano Campanella i Tele Radio Padre Pio forteller at den første artikkelen om mirakelmunken sto på trykk få måneder seinere, og strømmen av pilegrimer var i gang.

«Vi gjorde ingenting uten å spørre Padre Pio»

TIDLIGERE ORDFØRER I PIETRELCINA, PIO IADANZA

**En ung utgave av
Padre Pio.**

FOTO: CASA SOLLIEVO
DELLA SOFFERENZA

Relikvien av Padre Pios hjerte ankommer Pietrelcina. Hjertet bæres av Padre Fortunato.

Pio ladanza med relikvie etter Padre Pio.

Plassen foran Padre Pios pilegrimskirke i San Giovanni Rotondo under messen 23. september 2018.

Søster Pasqualina ved kapellet ved sykehuset «Casa Sollievo della Sofferenza», hjem for lindring av smerte.

Padre Pio skriftet opptil 16 timer om dagen, og bilder viser hvordan kvinner med skaut kjempet for å komme i nærheten av presten. Noen hadde med seg saks for å klippe en bit av kjortelen hans.

- Akkurat som disippelen Thomas hadde behov for å se og berøre Jesus sine sår for å tro, hjelper den visuelle kontakten med kroppen til Padre Pio, eller fysisk kontakt med en annen relikvie, folk å komme nærmere Gud, forklarer Campanella.

Samtidig med folkevandringen startet anklagene mot Padre Pio. To farmasøyter fortalte at han hadde bestilt karbolsyre som forårsaker etsning i huden, og det dukket opp lydopptak hvor presten tilsynelatende var i nærkontakt med kvinner.

Vatikanet sendte leger for å undersøke sårene. En av dem foreslo å bandasjere hendene til Padre Pio i åtte dager for å få sårene til å gro, men eksperimentet fallerte. Campanella hevder Padre Pio blødde så mye under messen på den åttende dagen at assistentene måtte hente et håndkle for å tørke bort blodet fra alteret.

Andre leger fant ingen patologisk forklaring og mente sårene måtte ha en overnaturlig årsak. Også Agostino Gemelli, lege, munk og grunnlegger av det katolske universitetet i Milano, ønsket å inspisere sårene, men Padre Pio nektet.

Gemelli hevdet Padre Pio selv forårsaket sårene og beskrev ham som en psykopat og bløffmaker.

Hentet kapital til byen. Padre Marciano Morra leder TV-stasjonens mest populære program, «5 minutter med Padre Pio», og 90-åringen kan ikke bevege seg mange meter utenfor klosteret før fansen iler til for å hilse på.

Morra traff Padre Pio for første gang som 15-åring da han var på besøk i San Giovanni Rotondo som novise. Han sammenlikner det med et hyggelig møte mellom bestefar og barnebarn.

- Da jeg var blitt voksen, satte Padre Pio en dag de store, svarte øynene i meg og stirret på meg i ti sekunder uten å si et ord. Han skannet samvittigheten min. Vil du vite hva han så?

- Ja?

«Det virkelige mirakelet til Padre Pio var samfunnsutviklingen han sto for»

TV-PROGRAMLEDER PADRE MARCIANO MORRA (90)

Morra ler høyt, men det kommer ingen saftige avsløringer.

- Når vi snakker om helgener tenker vi ofte på mirakler, men helgener er også mennesker. Hvis det blåste, frøs Padre Pio. Når det nærmet seg lunsj, var han sulten. Han hadde stigmata, men kunne bli sinna. Helgen eller menneske. Naturen er den samme.

Morra viser hvordan han måtte krumme hånda si for å unngå å berøre sårskorpen da han fikk kysse hånda til Padre Pio. Hvis ikke kunne den eldre skrike til av smerte.

- Det virkelige mirakelet til Padre Pio var samfunnsutviklingen han sto for. Her var det ørken og fattigdom da han kom. Vet du hva han sa: «Jeg er glad det endelig er penger i omløp i byen!»

Tørket den siste tåren. Innsamlingsbokser og innbetalingsblanketter er aldri langt unna, verken i Pietrelcina eller San Giovanni Rotondo. Padre Fortunato deler ut visittkort med bilde av seg selv som barn sammen med Padre Pio på forsiden og kontonummer på baksiden.

Drømmen til Padre Pio var å bygge et sykehus for fattige, og det sto ferdig i 1956, takket være donasjoner, blant annet i form av et raust bidrag fra Marshallhjelpen. Padre Pio hadde mange innflytelsesrike venner, også i USA.

Han døpte sykehuset «Casa Sollievo della Sofferenza», hjem for lindring av smerte. Når folk kritiserte det luksuriøse interiøret i marmor og mosaikk, svarte Padre Pio at han hadde bygd i gull om det var mulig.

Sykehuset har vokst til å bli det største i Puglia-regionen og er arbeidsplass for 3500 personer. Søster Pasqualina har jobbet der siden åpningen og var tilstede da Padre Pio døde. Nonnen viser hvordan hun tørket bort den siste tåren hans og strøk den over panna si.

- «Jesus, Jesus», sa han, og så var han borte, hvisker hun.

Vokser på sosiale medier. Mange trodde arbeidet til Padre Pio ville forsvinne med ham, men tvert imot. Sykehuset utvider stadig, og 3000 offisielle bønnegrupper i 70 land bærer hans navn. Norge er ikke på lista, men svenskene har én.

Ungdom i både Pietrelcina og San Giovanni Rotondo sier Padre Pio fortsatt er viktig for dem, både som religiøs skikkelse og turistmagnet, men

Padre Pio omgitt av en folkemengde.

FOTO: CASA SOLLIEVO DELLA SOFFERENZA

de oppsøker ham hyppigere på sosiale medier enn i kirken.

Facebook-grupper, som «Trofast til Padre Pio» med 1,1 millioner følgere, sprer helgenens sitater og fungerer som plattform for bønn, også om mirakler.

Rosaria (25) ved Bar Botica lager etter kundenes oppfatning Pietrelcinas beste kaffe. Hun har mistet troen på kirken som institusjon, men ikke på Padre Pios evne til å utføre mirakler, selv om hun studerer biologi.

- En venninne av meg fikk meslinger som barn. Foreldrene fryktet at hun skulle dø, men en morgen våknet hun opp frisk og fortalte at hun hadde drømt om en mann med skjegg og brun kjortel. Foreldrene forsto at det var Padre Pio som hadde reddet henne. Noen tjener penger på å la seg intervju om tilsvarende mirakelhistorier i

media, men venninnen min har bare fortalt det til sine nærmeste, understreker Rosaria.

Fikk det de kom for. Det irske reisefølget har samlet seg til gruppefoto foran de eldste kirkene i San Giovanni Rotondo, før de skal ta fatt på den svingete veien ned fra Gargano-høyden til slettelandet, der afrikanske landarbeider jobber 12-timers dager for et par euro timen og bor i brakkebyer.

Irene kom fra Pietrelcina, og nå skal pilegrimsferden avsluttes i Roma. Guiden roper «smil, eller som vi sier i Italia: spagetti!». Mary (82) svarer uanstrengt på oppfordringen.

- Jeg har bedt om hjelp til mennesker som er alvorlige syke, både meg selv og andre, og Padre Pio har gitt meg det jeg trengte: Mot til å leve videre. Jeg føler meg privilegert, sier hun.